

PDF hosted at the Radboud Repository of the Radboud University Nijmegen

The following full text is a publisher's version.

For additional information about this publication click this link.

<http://hdl.handle.net/2066/163243>

Please be advised that this information was generated on 2019-03-20 and may be subject to change.

SNELRECHT

Snel op de hoogte zijn van actuele ontwikkelingen in het recht? Ook daarvoor kunt u in *Mr.* terecht. In de rubriek Snelrecht belichten vooraanstaande juristen periodiek de ontwikkelingen op hun rechtsgebied.

VREEMDELINGENRECHT

MENSENRUIJL

Op 18 maart jl. publiceerden de Europese Unie en Turkije een gezamenlijke verklaring over de opvang en terugkeer van Syrische vluchtelingen. Afsproken werd dat iedere migrant die onrechtmatig vanuit Turkije Griekenland bereikt, wordt teruggestuurd naar Turkije. Voor iedere teruggestuurde Syriër neemt Europa één andere Syriër op. Voorrang krijgen de braveriken die niet eerst probeerden illegaal over te steken. Dit alles om het 'businessmodel' van de smokkelaars te doorbreken en 'om te voorkomen dat de migrant hun levens op het spel zetten'.

Het voorstel riep verontwaardiging op, maar toch ook bewondering omdat de EU, met onze Rutte voorop, eindelijk de vluchtelingenstroom onder controle zou krijgen. Juridisch zijn er nogal wat vragen (zie ook www.verblijfblog.nl).

Allereerst, is Turkije wel een veilig land? Syriërs kunnen vrijwel allemaal de vluchtelingenstatus krijgen. Wanneer een vluchtel-

ing echter op de weg naar Europa door een veilig land komt dat hem bescherming wil bieden, dan kan hij daarnaar worden teruggestuurd. Maar is Turkije wel zo'n veilig derde land? In Turkije geldt het Vluchtelingenverdrag niet voor mensen die buiten Europa vluchten. Bovendien is het de vraag of Turkije geen vluchtelingen terugstuurt naar Syrië en daarmee het non-refoulementbeginsel schendt. En verschillen-

de mensenrechtenorganisaties zijn zeer kritisch over de situatie in Turkije.

Een tweede vraag is hoe lang deze 'tijdelijke en buitengewone maatregel' zal duren. Net zolang tot er geen enkele Syriër meer illegaal van Turkije naar Griekenland trekt? Of is er een einddatum? Een tijdelijke maatregel tot het probleem is opgelost, kan lang duren als dat niet lukt.

Een derde kwestie betreft de status van de 'verklaring'. In het Europese parlement zijn vragen gesteld over de juridische aard daarvan. Als het een verdrag zou zijn, moet een speciale procedure zijn gevolgd en dat lijkt niet te zijn gebeurd.

We zullen zien of het plan werkt, en of de Syriërs niet elders Europa binnenkomen. Duidelijk is in ieder geval dat Europa veel over heeft voor de (schijn van) controle over de toegang tot het grondgebied.

Martijn Stronks is verbonden aan de Vrije Universiteit in Amsterdam en is bezig met een proefschrift over migratierecht.

FINANCIËEL STRAFRECHT

IMPLEMENTATIESTRESS

In deze rubriek werd al eens vermeld dat de wetgeving op het terrein van marktmisbruik een Europese aangelegenheid is geworden. Op 16 april 2014 werd de Verordening marktmisbruik uitgevaardigd. Deze EU-verordening werkt rechtstreeks door in onze rechtsorde en schrijft gedetailleerd voor welke gedragingen wel en niet toelaatbaar zijn. De rol van de nationale wetgever is beperkt tot het vaststellen van de sancties die zullen gelden bij overtreding van de nieuwe normen. Daarbij is

de nationale wetgever niet vrij in de keuze van aard en zwaarte van de sancties. Volgens de nieuwe Richtlijn marktmisbruik zullen de kernbepalingen van de Verordening namelijk moeten worden gehandhaafd met behulp van het strafrecht. Verder schrijft de Verordening zelf nog een hele reeks bestuurlijke sancties voor.

Hoewel de Nederlandse wetgever al ruim twee jaar bekend is met zijn verplichtingen onder het nieuwe Europese marktmisbruik-regime, werd pas op 18 april van dit jaar een wetsvoorstel ingediend dat de beoogde aansluiting op het nationale sanctierecht moet bewerkstelligen. De Nederlandse wetgever heeft zichzelf daarmee onder hoge tijdsdruk geplaatst, want op 3 juli aanstaande treedt de Verordening onverbiddeijk in werking. Uiterlijk op die datum moet dus ook de nationale implementiewetgeving gereed zijn.

Tweeëneenhalve maand is nogal kort voor een wetgevingstraject, zeker nu de regering de gelegenheid te baat heeft genomen nog wat meer wetswijzigingen voor te stellen dan die welke noodzakelijk zijn voor de implementatie van de marktmisbruikregels. Zo bevat het wetsvoorstel ook enige meer fundamentele aanpassingen van het bestuurlijke sanctiestelsel op het terrein van de financiële wetgeving. Het voorstel zou daarom geen hamerstuk mogen zijn.

Bij deze stand van zaken rijst de vraag wat er zou gebeuren als Nederland de Europese deadline niet haalt. De Verordening zou uiteraard gewoon in werking treden, terwijl de nationale wetgeving nog steeds zou zijn gebaseerd op de oude ingetrokken EU-richtlijnen. Het lijkt duidelijk dat die nationale wetgeving het dan zou moeten afleggen tegen de Verordening: onze huidige verbodsbepalingen zijn vanaf 3 juli 2016 onverbindend. Daarmee ontstaat geen rechtvacuüm, want de Verordening stelt de nieuwe norm. Er zou echter wel een handhavingsprobleem ontstaan, want bij overtreding van de Verordening zouden geen sancties kunnen worden toegepast.

Daan Doorenbos is hoogleraar ondernemingsstrafrecht aan de Radboud Universiteit Nijmegen en partner bij Stibbe.